

סיכומי הדינים העולים מנסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף נ"א למסקנא

דף נ"א ע"א

א. המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת, אינן מקודשות, שהרי אם קידשם בזה אחר זה, לא יחולו קידושין בשניה, שהיא אחות אשה או בת אשתו, וכל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו. ולרבא אינן מקודשות משום שהן 'קידושין שאין מסורין לביאה'.

ב. המרבה במעשר, פירותיו מתוקנים, ומעשרותיו מקולקלין, שהם טבל ומעשר מעורבים זה בזה. ואין אומרים כל שאינו בזה אחר זה וכו' (שהרי אם יוסיף מעשר לאחור שהפריש כשיעור, לא יחול על התוספת שם מעשר), שיכול לעשר כל חיטה לחצאין, ולכך אם הפריש יותר בבת אחת, חל שם מעשר על כל חיטה לפי חשבון.

ג. המפריש מעשר בהמה, ויצאו שני בהמות בעשירי וקראן עשירי, עשירי ואחד עשר מעורבים זה בזה (אחד מעשר ואחד שלמים, וירעו עד שיסתאבו, ויחלל בהמת חולין על שלמים שבהם ויקריבנה שלמים, והשנים נאכלין לבעלים). ואין אומרים 'כל שאינו בזה אחר זה' וכו', כי שם מעשר חל על העשירי גם בטעות, כגון אם קרא לו תשיעי, ולכך גם אם עברו שנים, חל על אחד מהם שם מעשר.

ד. השוחט את התודה על שמונים חלות, אם אמר שיקדשו רק ארבעים מתוך השמונים, נתקדשו ארבעים מהם. אמר שיקדשו רק שמונים, לא נתקדשו כלל, כי כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו. הביא שמונים חלות ולא פירש, ו"א שנתקדשו ארבעים שלא הביא שמונים אלא לאחריות, ו"א שלא נתקדשו כלל, שנתכוון לקדש שמונים.

ה. קידושין שאין מסורין לביאה, כגון שקידש אחת משתי אחיות, או אחת מאשה ובתה, ולא פירש איזו, שאין יכול לישא אחת מהן, שמא היא אחות אשתו או בתה. לאב"י הם קידושין, ולרבא אינם קידושין, שנאמר כי יקח איש אשה זבעלה'.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ו. המקדש חמש נשים ובהם שתי אחיות, אם אמר כולכם, אין אחת מהם מקודשת, שהרי אחת מהם אינה ראויה לו, ואת וחמור' לא קנה. אמר אחת מכם ולא פירש איזו, כולן צריכות גט. ולרבא האחיות אין צריכות גט, שאין מסורין לביאה. ואם אמר הראויה לביאה תתקדש לי, גם לאביי אין האחיות מקודשות.

דף נ"א ע"ב

א. המקדש את בתו סתם, אין הבוגרות בכלל, אבל קטנות בכלל, ואע"פ שעשאתו הבוגרת שליח לקדשה, אנו תולים שקידש את הקטנה שהיא מצוה המוטלת עליו. ולרבא, אם יש לו קטנה אחת היא מקודשת, אבל אם יש לו כמה קטנות אינן מקודשות, שהן קידושין שאין מסורים לביאה.

ב. מי שיש לו שתי כתי בנות משתי נשים, ואמר קידשתי את בתי הגדולה, ואיני יודע אם גדולה שבגדולות ואם גדולה שבקטנות, אם קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות, לרבי מאיר כולן אסורות חוץ מקטנה שבקטנות. (אם פירש בשעת קידושין מי היא, ושכח לאחור מכן. אבל אם לא פירש, לרבא כולם מותרות, שהקידושין אין מסורין לביאה). ולרבי יוסי כוונתו על הגדולה שבגדולות, שאין אדם מזכיר שם גדולה על הספק.

ג. המקדש אחת משתי אחיות, ולאחר קידושין שכח איזו קידש, נותן גט לשתיהן. מת ולו אח אחד, חולץ לשתיהן, אבל אסור לו לייבם אחת מהם, שמא אינה זקוקה לו והיא אחות זקוקה (או אחות חלוצה, אם כבר חלץ לאחרת). ואם היו לו שני אחים, אחד חולץ תחילה ואחד מייבם לאחור מכן, אבל קודם חליצת אחיו אסור לייבם, שמא היא אחות זקוקתו. ואם קדמו וכנסו, אין מוציאים מידם.

ד. שנים שקדשו שתי אחיות, ולאחר קידושין שכחו מי קידש למי, כל אחד נותן שני גיטין. מתו ויש לכל אחד מהם אח אחד, זה חולץ לשתיהן וזה לשתיהן, אבל אין אחד מהם מיבם, שמא היא אחות זקוקתו. לזה אח אחד ולזה שנים, האחד חולץ לשתיהם, והשנים אחד חולץ, והשני מייבם לאחור שחלץ האח הראשון לשתיהם, אבל קודם שחלץ היחידי אסורה (גם אם כבר חלץ אחד מהשנים), שמא זקוקה ליחידי, ופגע ביבמה לשוק.

אומצ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com.
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il